

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Vaabendragerens Eed

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 94. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-idm139972048433936/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

VAABENDRAGERENS EED.

Da Solen dybt sig neied
Bag Jydlands gule Strand,
Et vældigt Banner vaied
Paa Hjelm fra Taarnets Rand:
Blaat, som de smaa Violer,
Som Havets stærke Flod,
Midt i, med syvfold Straaler,
En hvidlig Stjerne stod.

Men da den atter reisde
Fra Østersø sig op,
I Luft end Taarnet kneisde,
Men kullet var dets Top;
Thi Borgens Høvding stærke
Var død den samme Nat,
Og Heltens Skjoldemærke
Var ved hans Hoved sat.

Hans Vaabenbrødre brave
Stod om hans Leiested.
Hvor skal de ham begrave,
At han kan fange Fred?
Han har ei mange Venner,
Som vogte tør hans Tarv;
Og Hævn har lange Hænder,
Og Hadet gaaer i Arv!

Han har ei mange Venner,
Han var en fredløs Mand;
Paa Drotten sine Hænder
Usaligt lagde han.

Hans Hjerte vilde sove
I Danmarks bløde Eng,
Hvis der de torde vove
At rede det en Seng.

De samle sig, de sværge
Paa Knæ, hvor Baaren stod,
Med løftet Haand og Værge.
Ved Christi dyre Blod,
At de trods Gunst og Ære,
Trods Guld og Elskovs Lyst
Den Løndom vilde bære
I troe og tause Bryst.

De sværge høit, at binde
Med Staalet selv hver Mund.
Med Død hvert Øie blinde,
Som dunkelt aned kun,
Hvor Marsken med sin Brøde
Til Dommens Time laae;
At Livets Hævn den Døde
Til Haan ei skulde faae! —

I Stubberup, i Fyen,
Paa Hintsbolms flade Strand
Alt slumrer hele Byen,
Og mørkt er Hav og Land.
Et eenligt Lys kun flammer
Hist i en Bondegaard;
Travl sidder der i Kammer
En Mø, og Væven slaaer.

Hun skotter tidt til Ruden,
Den er saa ravnensort;